

Czy postanowienie załącznika VI. lit. D) (uprzednio C) „Niemcy” pkt 1 do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie jest zgodne z hierarchicznie nadrzędnym prawem wspólnotowym, w szczególności z zasadą swobodnego przepływu osób, w tym wypadku nakazem przenoszenia świadczeń przewidzianym przez art. 42 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), w zakresie w jakim wyklucza ono również świadczenia emerytalne za okresy składkowe ukończone na dawnym terytorium Rzeszy Niemieckiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, str. 2

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Düsseldorf z dnia 2 listopada 2005 r. w sprawie Sachen AGST Draht- und Biegetechnik GmbH przeciwko Hauptzollamt Aachen

(Sprawa C-398/05)

(2006/C 22/12)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 15 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Düsseldorf z dnia 2 listopada 2005 r. w sprawie Sachen AGST Draht- und Biegetechnik GmbH przeciwko Hauptzollamt Aachen.

Finanzgericht Düsseldorf zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 1599/1999 ⁽¹⁾ z dnia 12 lipca 1999 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na drut ze stali nierdzewnej o średnicy 1 mm lub większej pochodzący z Indii oraz kończące postępowanie dotyczące przywozu drutu ze stali nierdzewnej o średnicy 1 mm lub większej pochodzącego z Republiki Korei, jest bezskuteczne w zakresie w jakim przewiduje stosowanie cła wyrównawczego do wytwarzanego przez Venus Wire Industries Ltd w Bombaju (Indie) drutu klasyfikowanego w ramach podpozycji CN 7223 00 19?

⁽¹⁾ Dz.U. L 189, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-399/05)

(2006/C 22/13)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 15 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez M. Patakę, doradcę prawnego i A.X.P. Lewisa, członka Służby Prawnej Komisji, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Greckiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/38/EWG ⁽¹⁾ oraz naruszyła zasadę przejrzystości i równego traktowania uczestników przetargu ze względu na to, że DEI (Dimosia Epicheirisi Ilektrismou — Publiczne Przedsiębiorstwo Energetyczne) na ostatnim etapie przetargu rozpisanego w celu budowy i uruchomienia elektrociepłowni w Lavrio dopuściło do udziału w tym przetargu dwie spółki, które nie spełniały wymogów określonych w ogłoszeniu o zamówieniu i specyfikacji.
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

- Komisja otrzymała skargę w sprawie przebiegu postępowania przetargowego, a konkretnie niespełnienia wymogów określonych przez DEI w ogłoszeniu o zamówieniu na budowę i uruchomienie elektrociepłowni w Lavrio.
- W świetle orzecznictwa Trybunału Komisja uważa, że ze względów przejrzystości i równego traktowania DEI powinna była odrzucić oferty spółek, które nie spełniały wymogów, które sama określiła w ogłoszeniu o zamówieniu i w specyfikacji, tj. posiadania doświadczenia w zakresie opracowywania projektów i zarządzania nimi za pomocą metody turn-key („pod klucz”) oraz oferty wyłącznego utrzymania turbiny gazowej przez konstruktora.

- Zdaniem Komisji treść tych wymogów jest jasna i niezależnie od tego, czy są one surowe, DEI powinna była ich przestrzegać, aby zapewnić równe traktowanie nie tylko tym podmiotom, które złożyły ofertę, ale również zainteresowanym podmiotom, które mogłyby wziąć udział w przetargu, zwłaszcza gdyby wiedziały, że instytucja zamawiająca zastosuje inne wymogi, niż sama ustaliła w ogłoszeniu o zamówieniu.
- Ponadto zdaniem Komisji konieczność niezwłocznego udzielenia omawianego zamówienia, na którą powołują się władze greckie, nie uzasadnia faktu nieprzestrzegania w toku postępowania przetargowego warunków, które same określiły.
- Komisja uważa, że Republika grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/38/EWG, a także zasady przejrzystości i równego traktowania uczestników przetargu.

(¹) Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 84

czonej usługi czy również od warunku, że usługi zarządzania są świadczone przez osobę, która pozostaje w stosunku prawnym z udziałowcami tego funduszu?

- 2) Czy uzgodniona z organizacją usługa, która pod względem działalności polega na zarządzaniu funduszem powierniczym, może być uważana za zarządzanie w rozumieniu zwolnienia określonego w pytaniu pierwszym, jeżeli podmiot świadczący tę usługę wykonuje ją jako kierownik tej organizacji?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hof van Cassatie van België z dnia 8 listopada 2005 w sprawie Reyniers & Sogama bvba przeciwko 1) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, 2) Państwu belgijskiemu

(Sprawa C-407/05)

(2006/C 22/15)

(Język postępowania: niderlandzki)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden z dnia 18 listopada 2005 r. w sprawie Staatssecretaris van Financiën przeciwko P. Jurriëns Beheer B.V.

(Sprawa C-406/05)

(2006/C 22/14)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 21 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden z dnia 18 listopada 2005 r. w sprawie Staatssecretaris van Financiën przeciwko P. Jurriëns Beheer B.V.

Hoge Raad der Nederlanden zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy zastosowanie art. 13 część B ab initio, lit. d) ab initio oraz pkt 6) szóstej dyrektywy VAT do zarządzania funduszem powierniczym zależy wyłącznie od rodzaju świad-

W dniu 21 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hof van Cassatie van België z dnia 8 listopada 2005 w sprawie Reyniers & Sogama bvba przeciwko 1) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, 2) Państwu belgijskiemu.

Hof van Cassatie van België zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

„Czy art. 11a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1062/87 (¹) z dnia 27 marca 1987 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury, dodany art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1429/90 (²) z dnia 29 maja 1990 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (EWG) nr 1062/87, art. 34 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2726/90 (³) z dnia 17 września 1990 r. w sprawie tranzytu wspólnotowego oraz art. 49 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1214/92 (⁴) z dnia 21 kwietnia 1992 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury należy interpretować w następujący sposób: